

Preek maranatha conferentie Openbaring 21:1-8

Broeders en zusters,

U moet niet denken dat ik aandelen heb bij de Evangelische Omroep, ik maakt dus ook geen reclame, maar misschien hebt u het ook gelezen, vorige week in de Visie. Er stond een 2-pagina's groot schema in dit blad – hier istie - en als je dat schema volgt dan ontdek je vanzelf of je een *pre*-chiliast, een *post*-chiliast of een *a*-chiliast bent. Termen die aangeven of je wel of niet in het 1000-jarig Vrederijk gelooft en wanneer dat rijk zal plaatsvinden. Een vrij simpel schema. Men had het nog best een beetje ingewikkelder kunnen maken. Je kunt er namelijk ook nog in verwerken wanneer de lezers de opname van de gemeente verwachten. Ook daarvoor bestaan weer dure theologische termen. Daar zal ik u maar niet mee vermoeien. Ik denk dat de EO zich er ook maar niet aan gewaagd heeft, omdat het schema dan te onoverzichtelijk geworden was. Als het om de leer van de laatste dingen gaat, de Eschatologie, dan leven er allerlei verschillende standpunten onder christenen. Maar weet u wat mij wel opviel bij dat schema? Dat onderin het schema al deze verschillende standpunten weer bij elkaar komen. Hoe verschillend gelovigen het bijbelboek Openbaring ook kunnen lezen, hoe verschillend de meningen ook kunnen zijn over hetgeen ons te wachten staat, hierover zijn ze het eens: er komt een nieuwe aarde en een nieuwe hemel. En over die nieuwe hemel en die nieuwe aarde gaat het in Openbaring 21. Dat is de climax, de finale van het bijbelboek. Het is de finale van de wereld-geschiedenis.

Ons bijbelgedeelte begint met de woorden '*en ik zag*'. Als u door het bijbelboek Openbaringen heenbladert zult u ontdekken dat iedere keer een nieuw gezicht wordt ingeluid met deze woorden '*en ik zag*'. Vooral in hoofdstuk 19 en 20 valt dat op. Kijkt u maar eens mee:

19:11: En ik zag de hemel geopend en zie een wit paard...

19:17: En ik zag een engel staan op de zon en hij riep...

19:19: En ik zag het beest en de koningen der aarde....

20:1 : En ik zag een engel neerdalen uit de hemel....

20:4 : En ik zag tronen en zij zetten zich daarop....

20:11: En ik zag een grote witte troon en Hem die daarop gezeten was...

20:12: En ik zag de doden, de groten en de kleinen....

En ook nu in ons hoofdstuk

21:1: En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde...

21:2 En ik zag de heilige stad een nieuw Jeruzalem

Johannes krijgt heel wat te zien op Patmos. Geen wonder dat hij ook wel de *ziener* van Patmos wordt genoemd. Ik wil graag met u stilstaan bij dat fascinerende gezicht dat Johannes te zien krijgt in en 21: een nieuwe hemel, een nieuwe aarde en een nieuw Jeruzalem.

Johannes krijgt een gezicht, een visioen. Johannes krijgt met zijn aardse ogen hemelse dingen te zien. En hij probeert aardse woorden te vinden voor die hemelse dingen die hij ziet. En dat valt niet mee. Johannes neemt dingen waar – om met de apostel Paulus te spreken – wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. In Jesaja 65:17 mocht Jesaja het al ongeveer in 750 voor Christus namens de Here God uitspreken: er komt een nieuwe hemel en nieuwe aarde. En in dat geloof heeft het volk Israel geleefd en ook de christelijke gemeente. De apostel Petrus schrijft er over: *Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont* (2Pt.3:13). En dat wat Jesaja profeteerde en Petrus verwachtte, krijgt Johannes nu te zien. Toen God in den beginne de hemel en de aarde schiep vormden deze met elkaar een hechte verbinding. Er was geen scheiding tussen God en mens. Adam wandelde met God in de hof. Er was niets dat scheiding maakte tussen God en mens, tussen hemel en aarde. Maar door de zondeval van Adam en Eva, en in die val sleurden zij de hele mensheid mee, kwam er echter een scheiding tussen hemel en aarde. En nu bij de voltooiing van alle dingen is deze scheiding tussen hemel en aarde weer opgeheven.

Of onze tekst nu spreekt over een volledig nieuwe aarde of over een vernieuwde aarde is niet zeker. Beide betekenissen zijn mogelijk. Zeker is dat de hele schepping volledig gezuiverd is van alles wat herinnert aan het zondige bestaan op de oude wereld. De eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbijgegaan. Ook de zee is er niet meer. Ook hoe dit moeten worden verstaan is niet helemaal duidelijk. Sommigen menen dat er op de nieuwe aarde letterlijk geen zee meer zal zijn, anderen lezen dit vers meer symbolisch: de zee wordt gezien als bron

van gevaren en chaos en zelfs als symbool van het dodenrijk. Op die manier zal de zee er niet meer zijn op de nieuwe aarde. In ieder geval wordt de zee als iets negatiefs gezien net als al die andere negatieve dingen die genoemd worden in dit hoofdstuk, die er op de nieuwe aarde en in het nieuwe Jeruzalem niet meer zullen zijn.

In Genesis 11 lezen we hoe ooit de hoogmoedige mens een toren wilde bouwen en de hemel bereiken. Maar hier zien we een tegengestelde beweging als bij die torenbouw van Babel. Johannes ziet een nieuw Jeruzalem neerdalen uit de hemel. We klimmen niet op naar God, maar God daalt af naar ons. Deze nieuwe stad is geen menselijk initiatief is, maar Gods werkstuk. Hij is de bouwheer, de architect van de stad met fundamenten. Door de geschiedenis heen heeft Babel altijd symbool gestaan voor zonde en goddeloosheid. Geen wonder dat we in en de stad Babylon weer tegen komen als tegenhanger van de nieuwe stad Jeruzalem. Het oordeel en de val van Babylon staan beschreven in en 17 en 18. Het contrast tussen Babylon en Jeruzalem is geweldig groot. Het nieuw Jeruzalem wordt geschilderd als een bruid versierd voor haar man. Babylon wordt omschreven als de grote hoer. Een bruid behoort haar Man toe, daarvoor heeft zij zich rein bewaard. Een hoer heeft haar lichaam aan iedereen weggegeven, maar ze behoort niemand echt toe.

Ook in de omschrijving van de beide steden komt het tegenbeeld naar voren. Als het oordeel over Babylon wordt uitgesproken dan worden er allerlei mooie dingen genoemd die er niet meer zullen zijn: *En geen stem van citerspelers en zangers, van fluitspelers of bazuinblazers zal meer in u gehoord worden, en niemand die enige kunst beoefent, zal meer in u gevonden worden, en geen geluid van de molen zal meer in u gehoord worden. En geen lamplicht zal meer in u schijnen, en geen stem van bruidegom en bruid zal meer in u gehoord worden....(18:22,23)*

Maar bij de omschrijving van het Nieuwe Jeruzalem wordt juist uitgesproken dat de negatieve dingen er niet meer zullen zijn. We hebben net al gezegd dat de zee er niet meer zal zijn, maar ook andere negatieve dingen zullen ontbreken: *Hij zal alle tranen van de ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, nocht moeite zal er meer zijn....*

Terwijl Johannes die nieuwe stad uit de hemel ziet neerdalen klinkt er een luide stem van een engel *'Zie de tent (SV tabernakel) van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn (3).*

Tot nog toe was de hemel de woonplaats van God en de aarde de woonplaats van de mensen. Nu komt de hemel als het ware naar de aarde, God komt bij mensen wonen. Het woordje tent of tabernakel wijst er op dat de belofte in het Oude Testament dat God onder zijn volk zou komen wonen nu definitief is geworden. Dat wat in het Oude Testament nog zeer kleinschalig was wordt nu wereldwijd. God zal bij hen zijn en zij zullen zijn volken zijn. God woonde in de oudtestamentische tijd in het heilige der heilige van de tabernakel en later in de tempel. Slechts één keer per jaar mocht de hogepriester daar binnenkomen om verzoening te doen voor zichzelf en voor het volk. En nu is er vrij toegang. In het Nieuw Jeruzalem is zelfs geen tempel. Er is een vrije omgang met God, en die omgang is mogelijk gemaakt door de Here Jezus. Hij heeft als de grote Hogepriester eens en voor altijd verzoening tot stand gebracht. Hij wordt in het bijbelboek en vaak het Lam genoemd. In en 5 verschijnt Jezus aan Johannes en dan ziet Johannes een lam *staan als geslacht*. Hij heeft Zijn leven geofferd. De sporen van de slachting zijn nog zichtbaar. Maar het is ook te zien dat Hij de overwinnaar is. Het Lam staat. Normaal gesproken ligt een geslacht lam. Maar Jezus staat. Hij heeft de dood overwonnen. En toch zijn de tekenen van het offer nog zichtbaar. Dat was ook zo bij de opstanding van de Here Jezus. Hoewel Hij opstond met een verheerlijkt lichaam, waren de wonden in Zijn handen, voeten en zijde nog te zien. *Voel maar*, zei Hij tegen Thomas, *ik ben het echt*. Persoonlijk geloof ik dat Jezus' littekens zichtbaar blijven in de eeuwigheid. Jezus' wonden, niet als teken van menselijke gebrokenheid, maar als z'n sieraden. Zijn doorboorde handen getuigen van Zijn volbrachte werk. Hij heeft de scheiding tussen hemel en aarde opgeheven. Romeinen 5 zegt dat door één mens, Adam, de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood. En zo is de dood overgegaan op alle mensen. Op gelijke wijze is door één mens, Jezus Christus, vergeving van zonden en overwinning over de dood beschikbaar gekomen. En vanwege dat volbrachte werk op het kruis van Golgotha komt onze Here Jezus alle lof en eer toe.

Nu wordt in de verzen 21:9-22:5 een beschrijving gegeven van het nieuw Jeruzalem. En dan merk je ook dat het voor Johannes bijna onmogelijk is om in

mensenwoorden weer te geven wat hij ziet. Het is met recht, wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen. Er worden afstanden genoemd van 12000 stadiën in de lengte, de breedte en de hoogte. 12000 stadiën is ongeveer 2300 kilometer. Sommige uitleggers menen dat de stad dus een kubusvorm zal hebben van 2300 kilometer hoog. Vooral ook omdat het heilige der heilige ook een kubusvorm had. Anderen zien hier meer een pyramidevormige stad. Zeg maar een stad op een berg. Ook bij de verdere omschrijving van de stad komt Johannes woorden te kort. Er worden allerlei schitterende materialen genoemd: goud, glas, diamant, lazursteen, robijn, smaragd en ga zo maar door. Een en al schittering. Er is geen voorstelling van te maken. Hoe we ons deze stad ook precies voorstellen, er is geen plaats meer voor zonde en geen plaats voor kwaad. Alles wat zonde is en onrecht en dood is verdwenen. En in plaats daarvan schittert de hele stad van Gods aanwezigheid.

Ik wil nog graag even wijzen op en 21:5. Daar wordt gesproken over *Hij, die op de troon gezeten is*. Hiervoor was er een engel aan het woord, maar nu neemt God zelf het woord. En als God zelf gaat spreken dan moeten we extra opletten. Want in het hele boek en heeft God tot nu toe nog maar eenmaal gesproken. Dat was helemaal in het begin, hoofdstuk 1 vs. 8. Daar stelt God zich voor als de Alpha en de Omega, de eerste en de laatste. Met de eerste en laatste letter van het Griekse alfabet wordt uitgedrukt dat God alles beheerst. Hij is Schepper en Voltooier. Uit Hem en tot Hem zijn alle dingen. Bron en doel. Met deze naam openbaart God zich aan het begin van het bijbelboek en nu bij de finale van alle dingen nog een keer.

Het eerste wat God zegt is: *Zie, ik maak alle dingen nieuw!* God de Schepper, die in het eerste bijbelboek sprak en het was er, zo kwam de toenmalige schepping tot stand. En nu spreekt hij weer en dan komt de nieuwe schepping tot stand. God sprak en het is er!

En dag zegt God: zij zijn geschied! De woorden zijn werkelijkheid geworden. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde zijn daar. Gods heilsplan is voltooid. Dan krijgt Johannes de opdracht om deze woorden op te schrijven. Want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. God gaat deze gebroken wereld verlossen. Er komt een einde aan het lijden van Gods kinderen. Misschien is dat wel het eerste waar

Johannes de verdrukte gelovigen van zijn tijd mee wil bemoedigen. Het komt goed. De duivel heeft niet het laatste woord. Hij legt het af. Uiteindelijk zal God alles in allen zijn.

Zo mogen wij natuurlijk het boek en ook lezen. Een troostboek. Maar daarnaast bevat het boek toch ook wel ernstige waarschuwingen. Natuurlijk het Evangelie is een blijde boodschap. Er is verlossing mogelijk. Daarvoor heeft God de duurste mogelijke prijs betaald. Jezus gaf Zijn bloed. Een offer dat eens en voor altijd voldoende is om de hele mensheid van schuld te bevrijden. En nu is de opgestane Heer aan de rechterhand van God, vanwaar Hij zal terugkomen om Zijn verlossingswerk te voltooien. Dat is allemaal goed nieuws! Dat is troost! Maar die blijde Boodschap heeft toch ook wel een schaduwrandje. Een ernstige kant. God biedt ons verlossing aan: vergeving van zonden, uitzicht over het graf, de belofte van een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. Het is allemaal beschikbaar. Maar we moeten het wel gelovig aanvaarden. *Stel je vertrouwen op de Here Jezus en je zult behouden worden*, zei Paulus tegen de gevangenebewaarder van Filippi. God zond zijn Zoon om de wereld te redden, maar wie weigert blijft in zijn verloren toestand. Goed nieuws, voor een verloren wereld. God gooide een reddingsboei uit. Jezus. Grijp die reddingsboei en je zult zeker gered worden.

Met die waarschuwing eindigt God zelf in ons schriftgedeelte van vanavond. *Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem tot een God zijn en hij zal Mij tot een zoon zijn.* Wie overwint...wie volhoudt. Daar komt het op aan. Niet zwichten voor de tegenstander. Dat doen de lafhartigen in het volgende vers. Zij geven toe aan de boze en houden geen stand in verdrukking. Zij hebben meer angst voor de boze dan liefde voor de Here Jezus Christus. Samen met de ongelovige zondaars wacht hen een vreselijk lot. En omdat God deze woorden zelf spreekt is dit oordeel net zo goed realiteit als de heerlijke toekomst voor Gods kinderen.

Maar lieve broeders en zusters, ik wil aan het eind van deze conferentie u niet naar huis laten gaan met een dreiging van het oordeel. U mag naar huis gaan met een aanbod van genade en vergeving. God gaat het waarmaken. Hij maakt alle dingen nieuw. Er is vrij toegang. Er is nog tijd. Het is genade tijd. Dit woord

gaat door de wereld, dit woord komt naar u en jou. Het bijbelboek en eindigt met een uitnodiging:

De Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.

Hoort u wie hier aan het woord zijn? De Geest en de bruid. De bruid is de gemeente, dat weet u wel. Daar heeft br. Teun van Ommen het maandag uitgebreid overgehad. Jezus de bruidegom en de gemeente de bruid. De gemeente is in deze tekst de spreekbuis van de Heilige Geest. En de Heilige Geest nodigt de lezers van het bijbelboek Openbaring uit om te komen. En die uitnodiging geldt ook voor u. U hoeft echt maar één ding te doen. Wie wil mag komen en drinken. Gratis. Dit aanbod van genade wil ik u graag meegeven. En daarbij een oprechte en dringende oproep. God biedt jou vergeving van zonden aan. Hij wil door de Here Jezus jou toegang verschaffen tot de bruiloft van het Lam en uiteindelijk tot die nieuwe aarde onder die nieuwe hemel. Hij nodigt je uit.

Kom, buig je knieën voor Jezus. Geef je over aan Zijn liefde. Hij stierf ook voor jouw zonden, Hij overwon ook voor jou de dood. Hij wil ook voor jou terugkomen. Opdat jij mag wonen in die stad, die stad die met geen pen is te beschrijven, maar zeker komt. Een gouden stad, met poorten die wijd open staan.

Amen

Februari 2012
G.P. Hartkamp
Wapenveld